

Cauza C-209/20

Cerere de decizie preliminară

Data depunerii:

22 mai 2020

Instanța de trimitere:

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit)

Data deciziei de trimitere:

22 mai 2020

Apelantă:

Renesola UK Ltd

Intimați:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

ÎN FAȚA UPPER TRIBUNAL

[*omissis*]

**(TAX AND CHANCERY CHAMBER) [TRIBUNALUL SUPERIOR
(CAMERA FISCALĂ ȘI A CANCELARIEI)]**

**ÎN RECURSUL ÎNAINȚAT SPRE SOLUȚIONARE DE FIRST-TIER
TRIBUNAL**

**(TAX CHAMBER) [TRIBUNALUL DE PRIMĂ INSTANȚĂ (CAMERA
FISCALĂ)]**

[*omissis*]

ÎNTRE:

Renesola UK LTD („Renesola”)

Apelantă

-și-

**COMMISSIONERS FOR HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS
(„HMRC”)**

Intimați

ORDONANȚĂ

CA URMARE a recursului înaintat de apelantă împotriva deciziei pronunțate de First-tier Tribunal (Tax Chamber) [Tribunalul de Primă Instanță (Camera fiscală), Regatul Unit] din 5 noiembrie 2018 [**OR. 1**]

[*omissis*]

CONSIDERÂND că, pentru a permite Upper Tribunal să se pronunțe în această cauză, este necesar să se soluționeze două întrebări cu privire la validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile Uniunii Europene și că se impune să se solicite Curții de Justiție a Uniunii Europene să pronunțe o decizie preliminară în această privință

SE DISPUNE după cum urmează

1. Adresează Curții de Justiție a Uniunii Europene în vederea pronunțării unei decizii preliminare în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană și cu articolul 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrebările formulate în anexă cu privire la validitatea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1357/2013 al Comisiei și la interpretarea articolului 24 din Regulamentul CEE nr. 2913/92 al Consiliului.
2. Se suspendă toate procedurile aflate în curs în cauza menționată mai sus până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a unei decizii sau până la emiterea unei alte ordonanțe.
3. Se comunică de îndată Curții de Justiție prezenta ordonanță. [**OR.2**]

ANEXA LA ORDONANȚA UPPER TRIBUNAL (TAX AND CHANCERY CHAMBER) [TRIBUNALUL SUPERIOR (CAMERA FISCALĂ ȘI A CANCELARIEI)]

CERERE DE DECIZIE PRELIMINARĂ ADRESATĂ CURȚII DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

A. Instanța de trimitere și părțile în procedura principală [omissis]

1. Instanța de trimitere este Upper Tribunal, Tax and Chancery Chamber [Tribunalul Superior (Camera fiscală și a cancelariei)] [*omissis*] [*omissis*: adresa de poștă electronică a instanței de trimitere]

2. Prezenta cerere este formulată în temeiul articolului 86 alineatul (2) din acordul privind retragerea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord din Uniunea Europeană [JO 2019, CI 384, p. 1]. Se poate arăta că această dispoziție, precum și dispoziția cuprinsă în articolul 89 alineatul (1) din acordul menționat, care impune ca hotărârile și ordonanțele Curții de Justiție să aibă caracter obligatoriu în toate elementele lor pentru Regatul Unit și pe teritoriul acestuia, au fost transpuse în dreptul Regatului Unit [articolele 1A și 7A din European Union (Withdrawal) Act 2018 (Legea din 2018 privind la retragerea din Uniunea Europeană)] [astfel cum au fost modificate de European Union (Withdrawal Agreement) Act 2020 (Legea din 2018 privind la retragerea din Uniunea Europeană)] și au, așadar, efect direct pe teritoriul Regatului Unit, în temeiul dreptului Regatului Unit.
3. Părțile relevante în cadrul procedurii sunt reclamanta, Renesola UK Ltd (denumită în continuare „Renesola”) și pârâții, Her Majesty’s Commissioners of Revenue and Customs (Administrația Fiscală și Vamală din Regatul Unit, denumită în continuare „HMRC”). [omissis] [omissis: detalii privind reprezentanții juridici].

B. Obiectul litigiului și faptele relevante

4. „Modulele” solare sunt asamblate din „celule” solare, acestea din urmă fiind unități individuale care sunt capabile să producă singure energie electrică folosind lumina soarelui. În final, modulele solare sunt încorporate în sisteme fotovoltaice solare (denumite în continuare „sisteme fotovoltaice”) care pot fi conectate și utilizate în sistemele electrice din gospodării. [OR.3]
5. Recursul în fața Upper Tribunal privea normele potențial aplicabile pentru determinarea locului de origine a modulelor solare în scopul stabilirii taxelor vamale. Era cert că regula generală aplicabilă originii mărfurilor figura la momentul respectiv la articolul 24 (denumit în continuare „articolul 24”) din Regulamentul nr. 2913/92 al Consiliului (denumit în continuare „Codul vamal”), care prevede:

Mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificată economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.

6. La momentul respectiv, Comisia avea competența, în temeiul articolului 247 din Codul vamal, de a elabora reglementări cu privire la originea mărfurilor. În Regulamentul de punere în aplicare nr. 1357/2013 al Comisiei (denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), Comisia a căutat să își exercite această competență în ceea ce privește modulele solare prin precizarea faptului că locul de origine al modulelor solare trebuie determinat în funcție de locul de origine al celulelor solare din care sunt compuse acestea.

7. Renesola importă în Regatul Unit module solare care sunt expediate din India. Modulele solare sunt asamblate în India, însă conțin (cel puțin în cazul modulelor în discuție în prezenta cauză) celule solare fabricate în Republica Populară Chineză (denumită în continuare „China”). În aplicarea regulamentului în litigiu, HMRC a stabilit¹ că modulele solare erau de origine chineză și au calculat taxa antidumping și taxa compensatorie în consecință (aceste taxe fiind datorate la momentul respectiv pentru modulele solare expediate din China sau de origine chineză²). Renesola a apreciat, însă, că o aplicare a articolului 24 ar avea drept consecință considerarea modulelor solare ca fiind de origine indiană, astfel încât nu era datorată nicio taxă (modulelor fiindu-le conferite o origine indiană și nefiind expediate din China). **[OR.4]**
8. În consecință, Renesola a introdus o cale de atac la First-tier Tribunal (Tribunalul de Primă Instanță, denumit în continuare „FTT”) împotriva deciziei HMRC, arătând, cu titlu principal, că regulamentul în litigiu avea drept consecință un rezultat contrar, cel puțin potențial, dispozițiilor articolului 24 și că FTT trebuia să adreseze Curții de Justiție o trimitere preliminară, pentru a stabili dacă regulamentul în litigiu era valid în conformitate cu dreptul Uniunii. FTT a respins acțiunea formulată de Renesola [prin decizia din 5 noiembrie 2018, <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2018/TC06795.html>] și, procedând astfel, nu a admis cererea de trimitere preliminară la Curtea de Justiție.
9. În fața FTT, Renesola a prezentat elemente de probă referitoare la procesul de fabricare a modulelor solare și alte elemente pertinente, sub forma unor documente justificative și a unei declarații ca martor din partea domnului Xu Zhongyu³. [omissis]
10. FTT a concluzionat că, pe baza elementelor de probă care i-au fost prezentate, fabricarea de module din celule putea fi considerat un proces de natură a conferi origine în temeiul articolului 24. Instanța a refuzat să sesizeze Curtea de Justiție cu întrebarea dacă regulamentul în litigiu era valid.

¹ Decizia HMRC din 28 decembrie 2016, menținută cu ocazia unei reexaminări ulterioare. Decizia face parte din dosarul transmis Curții.

² A se vedea: Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1238/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse pentru importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 1) și din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1239/2013 al Consiliului din 2 decembrie 2013 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de module fotovoltaice pe bază de siliciu cristalin și componentele lor cheie (și anume celule) originare sau expediate din Republica Populară Chineză (JO 2013, L 325, p. 66).

³ Aceste documente justificative au fost anexate la o scrisoare adresată HMRC de către avocații Renesola la 19 mai 2017. Declarația domnului Xu a fost dată la 23 mai 2018. Atât scrisoarea, cât și declarația ca martor precum și anexele la acestea se află în dosarul transmis Curții de Justiție.

11. Cu toate acestea, în decizia sa [din 4 martie 2020, <http://www.bailii.org/uk/cases/UKUT/TCC/2020/60.html>], Upper Tribunal a statuat că FTT trecuse cu vederea sau apreciasse în mod greșit aspecte importante și de necontestat ale elementelor de probă care îi fuseseră prezentate. În special, în ceea ce privește concluzia FTT potrivit căreia fabricarea de module din celule nu era decât echivalentul unei modificări de prezentare, Upper Tribunal a statuat că FTT nu a luat în considerare probele necontestate prezentate în fața TTF, potrivit căroră: -
- a. în cazul în care o celulă individuală este expusă în atmosfera înconjurătoare fără nicio protecție, aceasta poate fi supusă cu ușurință efectelor oxidării sau coroziunii, sau poate fi distrusă cu ușurință de factori externi, precum vântul, grindina sau zăpada: în consecință, celulele trebuie să fie capsulate în module pentru a se reduce degradarea celulelor, iar atunci când sunt astfel capsulate, acestea pot funcționa timp de peste 25 de ani⁴;
  - b. modulele dobândesc proprietățile lor de bază, precum rezistența la radiațiile ultraviolete, rezistența mecanică la încărcare, rezistența la oxidare și la coroziune⁵; și **[OR.5]**
  - c. din cauza faptului că celulele solare sunt fragile, însă trebuie să fie utilizate în sisteme fotovoltaice expuse intemperiilor, Renesola adoptă un proces de fabricație dificil din punct de vedere tehnic, care presupune, de exemplu, realizarea laminării celulelor în vid, pentru a le proteja pe acestea din urmă.⁶
12. În continuare, Upper Tribunal a concluzionat⁷ că ansamblul faptelor demonstrează că, în pofida faptului că celulele generează un curent electric folosind lumina soarelui (aproximativ 0.62v), „calitățile specifice” ale modulului solar sunt stabilite numai atunci când celulele solare sunt încorporate în module și sunt supuse unui proces dificil din punct de vedere tehnic de laminare, capsulare și izolare la intemperii, care conferă durabilitate și face posibilă generarea efectivă de energie electrică într-o formă utilizabilă. În mod special, instanța a ținut seama de următoarele elemente.
- a. deși celulele solare pot genera un curent electric folosind lumina soarelui fără a fi fost supuse acestui proces, nu ar fi practicabilă utilizarea ca atare a celulelor solare în mediul exterior, dată fiind fragilitatea acestora. În schimb, prin încorporarea celulelor solare în

⁴ Decizia Upper Tribunal, punctul 28.

⁵ Decizia Upper Tribunal, punctul 30.

⁶ Decizia Upper Tribunal, punctul 32.

⁷ Decizia Upper Tribunal, punctul 44.

module solare și prin supunerea acestora unui proces minuțios de laminare, capsulare și izolare la intemperii, aceste celule solare pot continua să producă energie electrică pentru o perioadă de până la 25 de ani;

b. procesul de laminare, capsulare și izolare la intemperii a celulelor este unul dificil din punct de vedere tehnic⁸. Acesta presupune lipirea prin intermediul unor echipamente de înaltă precizie în condițiile unui nivel ridicat de uniformitate a temperaturii la care are loc lipirea. Laminarea celulelor se realizează în vid. Upper Tribunal a dedus de aici că nu ar fi posibil ca un consumator obișnuit să utilizeze ca atare celulele solare într-un sistem fotovoltaic (care va trebui în mod necesar să fie situat în exterior) pentru a genera un curent electric într-o manieră fiabilă folosind lumina soarelui. Celulele solare sunt pur și simplu prea fragile pentru a fi folosite în acest scop, iar un consumator obișnuit, fără a avea acces la tehnicile avansate de fabricație utilizate pentru capsularea celulelor solare în module solare, nu ar putea concepe o metodă satisfăcătoare de protecție a celulelor solare utilizate ca atare într-un sistem fotovoltaic. Upper Tribunal a considerat că această situație indică faptul că există o diferență calitativă (și anume durabilitatea) între modulele solare și celulele solare din care acestea sunt alcătuite. **[OR.6]**

c. o celulă solară individuală poate produce o cantitate relativ redusă de electricitate (doar 0,62 v), ceea ce în mod evident nu este adecvat pentru producția de energie electrică în gospodărie. Un modul solar nu produce curent electric el însuși, deoarece electricitatea produsă de un modul solar este în întregime generată de celulele solare din care acesta este alcătuit. Nu este mai puțin adevărat că tensiunea de ieșire a unui modul solar (de aproximativ 40v) este adecvată pentru producerea de energie electrică în gospodărie. Desigur, acest lucru se datorează în parte faptului că un modul solar conține un mare număr de celule solare. Upper Tribunal a constatat însă că FTT admisesese faptul că un modul solar produce cu aproximativ 3 % mai multă electricitate față de același număr de celule legate în serie: cu toate acestea, Upper Tribunal nu a fost de acord cu opinia FTT potrivit căreia 3 % reprezintă o valoare atât de mică încât ar trebui ignorată. Dimpotrivă, în împrejurările prezentului recurs, aceasta a oferit un motiv suplimentar pentru a trata un modul solar ca fiind ceva mai mult decât suma elementelor sale.

d. Upper Tribunal a recunoscut că nici celulele solare, nici modulele solare ca atare nu produc electricitate într-o formă care să poată fi

⁸ Acesta a fost descris de domnul Xu ca element de probă, în special la punctele 5 și 21-22 din declarația sa ca martor și în anexa 1 la aceasta și rezumat de FTT la punctele 17 și 19 din decizia sa.

utilizată în sistemele electrice din gospodării. Celulele solare produc curent continuu, însă sistemele electrice din gospodării au nevoie de curent alternativ. Un „invertor” este necesar pentru a transforma curentul continuu în curent alternativ, iar invertorul face parte dintr-un sistem fotovoltaic (mai degrabă decât un modul solar). Cu toate acestea, Upper Tribunal nu a apreciat că acest fapt era de natură a reduce forța argumentului potrivit căruia „calitatea specifică” a unui modul solar rămâne producția de electricitate folosind lumina soarelui prin intermediul unei structuri care oferă celulelor solare o protecție robustă și necesară împotriva intemperiilor; și a considerat că forța acestei concluzii nu era atenuată de faptul că un modul solar trebuie să fie conectat la un invertor pentru ca electricitatea generată să fie utilizată în sistemele electrice din gospodării.

- e. Upper Tribunal a arătat că FTT concluzionase că celulele solare puteau fi utilizate în produse care nu presupun producția de electricitate pentru a fi utilizate în sisteme electrice precum piranometrele și comutatoarele sensibile la lumină. În opinia instanței menționate, faptul că există alte utilizări pentru astfel de celule nu îndreptățește concluzia potrivit căreia un modul solar își dobândește „calitățile specifice” la momentul fabricării celulelor solare care îl compun. **[OR.7]**
13. Pe baza acestor considerente, Upper Tribunal a concluzionat că fabricarea de module solare nu presupune o simplă modificare a modului de prezentare: modulele solare au proprietăți și o compoziție pe care nu le posedă celulele solare individuale⁹. Instanța a considerat că primul criteriu tehnic pe care Curtea I-a identificat în Hotărârea Brother International¹⁰ era decisiv și conducea la concluzia că procesul de fabricare a modulelor solare era de natură să confere o origine. Upper Tribunal a ajuns la o concluzie clară, deși preliminară și provizorie, potrivit căreia o aplicare directă a articolului 24 din Codul vamal are drept consecință faptul că stadiul de fabricare a modulelor este de natură să confere o origine.¹¹
14. În consecință, în situația în care regulamentul în litigiu nu ar fi valid, Upper Tribunal ar fi considerat că țara de origine a modulelor în litigiu era India, iar nu China, și că taxele în litigiu nu ar fi fost datorate. Însă, în situația în care regulamentul în litigiu ar fi valid, țara de origine ar fi China (astfel încât taxele în litigiu ar fi fost datorate).
15. Upper Tribunal nu a ajuns la nicio concluzie cu privire la „criteriul auxiliar” al „valorii adăugate”¹²: cu alte cuvinte, dacă fabricarea de module în ansamblul său

⁹ Decizia Upper Tribunal, punctele 49-50.

¹⁰ Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637.

¹¹ Decizia Upper Tribunal, punctele 38 și 51 alineatul (1).

¹² Decizia Upper Tribunal, punctul 51 alineatul (4)..

presupunerea o creștere sensibilă a valorii comerciale a produsului finit în stadiul franco fabrică în raport cu valoarea celulelor: a se vedea punctul 22 din Hotărârea Brother International. În fața FTT au fost prezentate elemente de probă de necontestat¹³ în ceea ce privește costul procesului de fabricare a modulelor în raport cu costurile celulelor, potrivit cărora costul celulelor variază doar într-un interval cuprins între 22 și 25 %, în timp ce costurile stadiului de fabricare a modulelor se situau între 33 și 49 % din prețul final al modulului. Cu toate acestea, concluzia provizorie a Upper Tribunal a constat în faptul că acel criteriu tehnic referitor la fabricarea modulelor era determinant¹⁴. **[OR.8]**

16. Upper Tribunal a arătat că, în ciuda concluziei sale clare, deși provizorii, potrivit căreia aplicarea directă a articolului 24 din Codul vamal are drept consecință faptul că stadiul de fabricare a modulelor este de natură să confere o origine, astfel încât problema originii care se ridică în această cauză diferă de o manieră fundamentală, în funcție de aplicarea fie a articolului 24, fie a regulamentului în litigiu¹⁵, este posibil ca această diferență de rezultate între aplicarea directă a articolului 24 și aplicarea regulamentului în litigiu să fie justificată prin raportare la marja de apreciere de care dispune Comisia în precizarea noțiunilor abstracte cuprinse în articolul 24¹⁶.

C. Rezumatul argumentelor părților

17. Renesola susține că în mod întemeiat, pentru motivele pe care le-a expus, Upper Tribunal a considerat că, în aplicarea articolului 24 din Codul vamal, procesul de fabricare a modulelor era de natură a conferi o origine. În special, în ciuda poziției HMRC, astfel cum este aceasta expusă la punctul 25 de mai jos, Renesola arată că Upper Tribunal a concluzionat în mod clar cu privire la elementele de probă de care dispune că „acea creștere a «durabilității» conferită de procesul de fabricare a modulelor este în același timp mai importantă decât cea identificată în cauza Zentrage¹⁷ cât și diferită din punct de vedere calitativ, întrucât permite celulelor să își îndeplinească funcția dorită: producerea de electricitate folosind lumina soarelui într-un mediu exterior într-o manieră robustă și durabilă” și că „producerea de module solare nu presupune o simplă modificare de prezentare: modulele solare au proprietăți și o compoziție pe care nu le posedă celulele solare individuale.”¹⁸ Aceste concluzii s-au întemeiat pe elementele de probă detaliate

¹³ A se vedea cifrele privind raportul costuri/valoare adăugată prezentate la pagina 9 din ITRPV din 2014 [International Technology Roadmap for Photovoltaic], anexate la [omissis] scrisoarea [avocaților Renesola] către HMRC din 19 mai 2017.

¹⁴ Decizia Upper Tribunal, punctul 50.

¹⁵ Decizia Upper Tribunal, punctul 51 alineatul (1).

¹⁶ Decizia Upper Tribunal, punctul 51 alineatul (2).

¹⁷ Hotărârea din 23 februarie 1984, Zentrage, 93/83, EU:C:1984:78.

¹⁸ Decizia Upper Tribunal, punctele 48-49.

(și, în esență, necontestate) prezentate de Renesola și rezumate în special la punctul 40 alineatele (1) și (2) din decizia Upper Tribunal. Prin urmare, răspunsul la a doua întrebare preliminară (dacă stadiul de fabricare a modulelor, în lipsa regulamentului în litigiu, este de natură să confere o origine) este [în opinia Renesola] „da”.

18. În ceea ce privește prima întrebare preliminară (validitatea regulamentului în litigiu), pe baza faptelor constatate de Upper Tribunal, Comisia nu are dreptul de prevedea o regulă diferită privind originea: competența Comisiei de a preciza „noțiunile abstracte ale [articolului 24] în vederea transformărilor sau prelucrărilor specifice¹⁹” nu se extinde la adoptarea unei reguli de origine care să fie contrară articolului 24²⁰. [OR.9]
19. În plus, această competență își găsește aplicarea atunci când o astfel de precizare este „justificată, pe de o parte, de cerința securității juridice și, pe de altă parte, de problemele de deținere în împrejurări economice multiple”²¹. Or, elementul de probă de necontestat în fața FTT a constat în faptul că nu exista nicio variație în fabricarea modulelor solare care ar putea constitui „împrejurări economice multiple”, iar HMRC nu a încercat să sugereze contrariul.
20. Mai mult, considerentul (5) al regulamentului în litigiu prevede că fabricarea modulelor reprezintă o „etapă principală”. Or, este cert că stadiul de fabricare a modulelor este „ultima” etapă. Este de neînțeles cum ar putea Comisia (pe de o parte) să admită că etapa modulelor este o etapă „principală”, negând totodată [în considerentul (7)] că este vorba despre o etapă „substanțială”. Caracterul vădit contradictoriu și nesatisfăcător al raționamentului Comisiei, care este suficient prin el însuși pentru a conduce la lipsirea de validitate a regulamentului în litigiu, devine cu atât mai evident dacă se ia în considerare textul în limba germană al regulamentului în litigiu, în care Comisia afirmă simultan, în considerentul (5), că etapa modulelor este una dintre stadiile *wesentlichen* [Ndt: termenul se traduce în limba română prin „substanțiale”], negând în același timp, în considerentul (7), că etapa modulelor ar fi *wesentlichen* [Ndt: termenul se traduce în limba română prin „substanțială”].
21. Pentru motivele rezumate în continuare, HMRC susține că Comisia a acționat în limitele competențelor sale. În măsura în care se ridică a doua întrebare preliminară, HMRC susține că asamblarea modulelor din celule nu este de natură să confere o origine, întrucât acest proces nu constituie o transformare sau prelucrare substanțială în sensul articolului 24²².

¹⁹ Hotărârea din 23 martie 1883, Cousin și alții, 162/82, EU:C:1983:93, punctul 17.

²⁰ Hotărârea din 11 noiembrie 1999, Söhl & Söhlke, C-48/98, EU:C:1999:548, punctul 36.

²¹ Hotărârea din 23 martie 1883, Cousin și alții, 162/82, EU:C:1983:93, punctul 17.

²² De asemenea, HMRC și-a rezervat în mod expres dreptul de a invoca în timp util și dacă este necesar faptul că realizarea unei asamblări a modulelor în India nu este justificată din punct de

22. Dată fiind natura procesului de asamblare a modulelor, este aplicabil criteriul prevăzut la punctul 19 din Hotărârea Brother International, potrivit căruia asamblarea de module va fi considerat un proces de natură a conferi origine numai dacă reprezintă faza de producție decisivă în cursul căreia se definitivează modul în care urmează să fie utilizate părțile componente și în care bunurile dobândesc calitățile lor specifice. Această abordare este în concordanță cu considerentul (6) și considerentul (7) ale regulamentului în litigiu²³. HMRC susține de asemenea, dacă este cazul, că modificările în etapa de transformare a modulelor sunt făcute doar cu scop de prezentare. **[OR.10]**
23. În ceea ce privește aplicarea criteriului din Hotărârea Brother International, modul în care sunt utilizate părțile componente ale unui modul îl constituie producția de electricitate folosind lumina soarelui ca parte a unui sistem fotovoltaic. Calitățile specifice ale modulelor constau în capacitatea lor (derivată din celulele care le compun) de a transforma lumina soarelui în energie electrică. Această utilizare se definitivează, iar aceste calități sunt prezente în celulele produse²⁴. Celulele sunt cele în măsură să producă electricitate folosind lumina soarelui, iar această capacitate a lor este prezentă înainte de a fi asamblate în module²⁵. Criteriul auxiliar al valorii adăugate nu este aplicabil, întrucât originea este determinată de aceste criterii tehnice²⁶.
24. În ceea ce privește problema centrală a producției de curent electric, Renesola nu a contestat în fața Upper Tribunal faptul că singurele elemente ale unui modul care au capacitatea de a produce energie electrică folosind lumina soarelui sunt celulele acestuia. Celulele posedă această capacitate dinainte de a fi asamblate în module. HMRC susține că singura diferență importantă între capacitatea de producție a unei celule unice și cea a unui modul rezultă din faptul că un modul reprezintă o agregare de celule. Creșterea cu 3 % a eficienței constatată în energia produsă (pe care Renesola a semnalat-o Upper Tribunal, realizată datorită evoluțiilor în

vedere economic în sensul articolului 24 din Codul vamal, afirmație în legătură cu care FTT și Upper Tribunal nu au făcut constatări de fapt, în acest stadiu.

²³ Din versiunea în limba engleză a regulamentului atacat reiese că considerentul (5) se referă pur și simplu la etape „principale” și nu urmărește să afirme că acel criteriu legal al ultimei transformări substanțiale în temeiul articolului 24 este îndeplinit în stadiul de fabricare a modulelor.

²⁴ Deși admite că această situație se regăsea într-un context juridic diferit, HMRC invocă în această privință motivarea Tribunalului în Hotărârea din 28 februarie 2017, JingAo Solar și alții/Consiliul (T-158/14, T-161/14 și T-163/14, nepublicată, EU:T:2017:126, punctele 76, 91, 92, 94, 98, 102 și 114).

²⁵ HMRC susține de asemenea că este lipsit de relevanță faptul că o celulă poate fi utilizată într-un alt produs al cărui scop nu îl reprezintă producția de electricitate, precum un piranometru, un comutator sensibil la lumină sau un dispozitiv de comandă automatizată. Ceea ce trebuie apreciat este rolul pe care celulele îl joacă în cadrul modulelor.

²⁶ Hotărârea din 13 decembrie 1989, Brother International, C-26/88, EU:C:1989:637, punctele 20 și 23.

tehnologia solară înregistrate de-abia după adoptarea regulamentului în litigiu) nu ar constitui o schimbare substanțială.

25. HMRC contestă faptul că Renesola ar fi demonstrat că durabilitatea este o „calitate specifică” a modulelor sau un element necesar înainte ca utilizarea modulelor să se „definitiveze”. Aceste calități și această utilizare rezidă în producerea de electricitate folosind lumina soarelui ulterior încorporării într-un sistem FV. HMRC contestă că ar fi fost oferite explicații sau elemente de probă suficiente în ceea ce privește funcționarea sistemelor fotovoltaice, utilizarea modulelor incluse în acestea, sau natura și perspectiva „utilizatorilor” care încorporează aceste module în sistemele fotovoltaice, pentru a demonstra faptul că stadiul de asamblare a modulelor îndeplinește criteriul din Hotărârea Brother International pe motivul durabilității.
26. Mai mult, Curtea ar fi recunoscut Comisiei o marjă de apreciere²⁷. HMRC susține că regulamentul în litigiu se regăsește în această marjă, garantând securitatea juridică și abordând problemele împrejurărilor economice multiple apărute în timp în urma evoluțiilor tehnologice [precum constatările Upper Tribunal cu privire la creșterea ulterioară de 3 % a eficienței menționată la punctul 12 litera c) și la punctul 24 de mai sus]. **[OR.11]**

D. Întrebările preliminare

27. În consecință, Upper Tribunal adresează Curții, în temeiul articolului 86 alineatul (2) din acordul privind retragerea și al articolului 267 TFUE, următoarele întrebări preliminare:
  1. **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1357/2013 al Comisiei, în măsura în care are ca obiect să determine țara de origine a modulelor solare fabricate din materiale care provin din mai multe jurisdicții conferind originea țării în care au fost fabricate celulele solare, se opune cerinței cuprinse în articolul 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului (Codul vamal comunitar), și anume că mărfurile în producerea cărora intervin două sau mai multe țări sunt considerate originare din țara în care a avut loc ultima transformare sau prelucrare substanțială, justificată din puncte de vedere economic, efectuată într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important, și este, prin urmare, lipsit de validitate?**
  2. **În ipoteza în care Regulamentul nr. 1357/2013 este lipsit de validitate, articolul 24 din Codul vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că asamblarea modulelor solare din celule solare și alte componente constituie o transformare sau o prelucrare substanțială?**

²⁷ Hotărârea din 23 martie 1883, Cousin și alții, 162/82, EU:C:1983:93,, punctul 17.

Dată 22 mai 2020.

[*omissis*]

Lista documentelor anexate la trimiterea preliminară:

1. Decizia Upper Tribunal din 4 martie 2020
2. Decizia FTT
3. Decizia HMRC din 28 decembrie 2016
4. Scrisoarea adresată HMRC de către avocații Renesola din 19 mai 2017 și documentele anexate acesteia
5. Declarația ca martor a domnului Xu Zhongyu din data de 23 mai 2018, inclusiv anexa 1

[OR.12]